

HEGYI BESZÉD 2013. december

Főszerkesztő: Jezsovszky Noémi

Szerkesztő: Rác Erika

E lapszámunk összeállításában közreműködött: Hornyák Julianna, Jezsovszky Noémi, Rác Erika,

Kiadja: A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG.

HEGYI BESZÉD

A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
ÉRTESÍTŐJE

Kedves Olvasó, e lapszámunk példányát tartod kezvedben.

Ideje visszatérni a nappaliba

„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette.” /Zsid 1:1-2/

Isten mindent tud rólunk. Tisztában van élet-halál harcainkkal. Ismeri történetünket, életünk minden részletét. És csak ennyit mond nekünk: Krisztus. Régebben apró részletekben és nagyon sokféleképpen közölte mondanivalóját. Most arra hívja fel a figyelmünket, hogy **amit korábban elmondott, azt Krisztus sokkal tejesebben jelenti ki. Krisztus! – ez az utolsó szava. Többre nincs is szükség.**

„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette.” /Zsid 1:1-2/

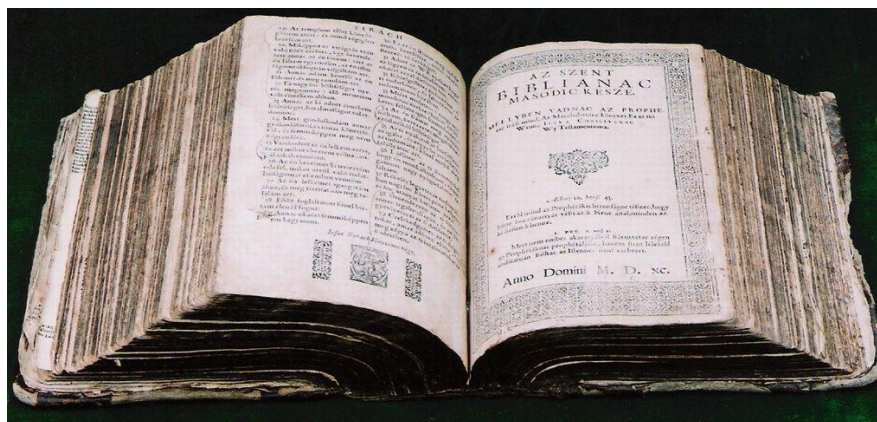
Helyes, ha alaposan átgondoljuk életünket, megvizsgáljuk az önmagunkkal és másokkal való kapcsolatunk sokrétűségét. Ám a gondolkodás eme kalandjait ugyanúgy kell megélnünk, mint ahogy a gyerekek fedezik fel nagyapjuk ódon, zezzugos házát. A látszólag végtelen kamrák, zugok és sarkok a padlón arra csábítják a gyerekeket, hogy otthagyják a jól megvilágított szobát, ahol nagyapa üldögél, de azért a nappali szoba a főhadiszállás, és a gyerekek vigyáznak, hogy ne felejtsek el, hogyan jutnak vissza.

Sokan vagyunk, akik egy fullasztó padlón négykézláb mászunk: megpróbáljuk megmagyarázni az életet, magunknak követeljük az igazságot, mindent megteszünk a fájdalom csökkentésére, és azon töprengünk, hol lehet Isten. Ideje visszatérni a nappaliba, az Atya karjába, ahol hallgathatjuk Szentlelkét, aki elmondja Krisztus történetét.

Isten valóban jó. Nézzünk Krisztusra, hiszen benne láthatjuk meg Isten jóságát!

Részletek Lawrence J. Crabb: Közelebb Istenhez c. könyvéből

Ha a Biblia lenne a mobilom?

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnénk, mint ahogy a mobiltelefonunkat?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha otthon felejtettük?

Mi lenne, ha az igékre úgy néznénk, mint az sms-ekre?

Mi lenne, ha ajándékként adnánk?

Mi lenne, ha vészhelyzet esetén elsőként ezt vennénk elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá, hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban?

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk.

Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk vele kommunikálni, aki ezen keresztül is válaszol.

És miért jobb a Biblia, mint a mobil?

Mert soha nem kell a térerő miatt aggódnunk, ugyanis Jézus Krisztus a kereszthalálával megteremtette a 100%-os lefedettséget az egész Földön, és kiontott vérével aláírta azt a szerződést, mely örökre szól, és állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható.

Három nap Verőcén

Október 28-30-ig volt a mi kis úgynevezett táborunk. Nyolc gyerek és két felnőtt választotta ezt a programot az őszi szünetben. Reggel fél 8-kor volt a gyülekező a templom parkolójánál. Julika néni berakta a cuccainkat az autójába, és elhajtott vele Kismarosra. Mi vonattal utaztunk oda Ottóval (aki harmadéves teológushallgató), de úgy belemelegedtünk a játékba, hogy sikerült továbbmennünk egy megállóval.

Kismarosra érve felbaktattunk a hegyoldalon levő szállásunkra. Mikor felértünk, lepakoltunk, körülnéztünk, és utána ismerkedős játékokat játszottunk. Játék után elmentünk sétálni az Eszperantó- hegyre. Nagyon élveztük a kalandos túrát. Igaz, a végére már elfáradtunk, és folyton csak azt kérdeztük, hogy mikor érünk haza. Mikor hazaérkeztünk, Ottó megkérte a fiúkat, hogy szerezzenek fát a cserépkályha begyűjtéséhez. Addig a lányok Julika nénivel vacsorát készítettek (30-40 tojásból rántottát). Aztán Ottó felolvasott nekünk egy történetet, majd játszottunk.

Egyre hidegebb lett. Mivel a kályha éktelenül füstölt, és a füst miatt a közelében megmaradni nem lehetett, Julika néni végül elérte, hogy átmehezzünk egy másik szállásra. Verőcén Gábor bácsi, a helyi lelkész, és kellemes meleg fogadott minket az új szálláson.

Másnap reggeli áhítat után Zebegénybe kirándultunk. Nagyon hosszú és kellemesen fárasztó program volt.

Mikor délután hazaérkeztünk, Gábor bácsi a hajléktalanok közötti munkájáról beszélt. A pestlőrinci református szállón minden évben jó pár ember hitre jut, és Jézussal új életet tud kezdeni. Erről megható történeteket hallottunk. Gábor bácsi hozta meg a kedvünket az énekléshez. Innentől kezdve már lettek kedvenc dalaink is. Az esti áhítat is Jézus követéséről szólt. Este sokáig játszottunk, énekeltünk, és igyekeztünk minden édességet elpusztítani.

Szerda reggel áhítat után kimentünk a Duna-partra, ott versenyeztünk, hogy ki tudja legmesszebbre dobálni a követ, és hogy ki tud a legtöbbet kacsázni. Amikor már jéggé fagytunk, elindultunk vissza. Otthon kitalálósdit játszottunk.

Késő délután érkeztünk Rákoshegyre. Várjuk a folytatást szilveszterkor Lariéknál!

Szegedi Sándor

A karácsonyi halászlé

Szomorúan nézett végig a falon sorakozó okleveleken. Egykedvűen lógtak a megsárgult papírok, egy ragyogó elme üveglap alá zárt tanúi. Mióta egyedül élt, a por is vastagabban ült meg rajtuk. Néha-néha még felemelték a telefont a régi barátok, kollégák, de az utóbbi években meggritkáltak az érdeklődő hangok. Ősszel meghívták egy konferenciára, ügyetlenül kivasalta a fehér inget, felvette az ünnepi mosolyt, de alig várta, hogy hazaérjen. Fájt a lába, és szüntelenül a kutya járt az eszébe, vajon sír-e utána, biztosan szétkaparta már az előszobát.

Nem nagyon mozdult ki otthonról, csak a kötelező napi séta Fülessel, összekötve a zsemle-párizsi beszerzésével, újságos, posta, gyógyszertár. A tácskó legalább mindig örül neki, ha végre eloldozza a pórázta a kijárat előtt.

Amikor a régi fényképeket nézegette, előbújtak a vidám kirándulások, a nagy labdakergetések, a kerékpártúrák, ilyenkor sóhajtott egyet, és kikapcsolta a számítógépet. Nem szerette, hogy könnyek gyűlnek a szeme sarkába. A gyerekek már csak ünnepeken jönnek, de az idén még ez sem lesz. Külföldön van mindkettő, messze, nehéz az utazást megszervezni, drága a repülőjegy, apu, majd telefonálunk... az unokát, a három hónapos kicsi lányt, eddig csak fotón látta.

Decemberben az utcán, a boltokban, mindenhol a nyakába ömlött az arany-piros készülődés, megszokásból rá is átragadt az izgalom, csak a piacon, a halasnál jött rá, hogy nem is akar halászlét. Az idén sem. Magdolna szerette, minden karácsonyra készített, de öneki valahogy már nem kell. Egy személyre nem főz, sok vele a munka, nem éri meg.

Huszonnegyedikén előszedte a kis műfenyőt, a régről megmaradt díszeket, nocsak, a kis angyalnak letört a trombitája, sebaj, van pillanatragasztó a hűtőszekrényben. A szoba közepén megállt, kezében a törött angyalka, a tubus. Mit csinálok én, tulajdonképpen? Fenyő, dísz, karácsony?

Kinek, minek? A kutya ott ugrált körötte, de észre sem vette, majdnem rálépett.

Ha Magdolna itt lenne... Miért, Istenem, miért kellett itt hagynia? Tudta, hogy neki is része volt benne, talán másképp kellett volna élni, szeretni.

Nagyon fáradtnak és öregnek érezte magát. Ránézett az órára, még csak délután három. Négyre pont odaérne a templomba. Halvány emléke volt arról, hogy ilyenkor van szentestén istentisztelet.

Megmosta az arcát és felöltözött, a fekete zakó vállát gondosan leseperte a ruhakefével, megkereste a könyvespolcon a hátsó sorba szorult zoltároskönyvet, lefújta róla a port. – Füles, légy jó, ne zavarod mások karácsonyát – lépett ki a folyosóra.

A földszinten összetalálkozott a hölgygel, aki mindig kedvesen köszönt a lépcsőházban. Csinos kalap, kezitáska, finom ráncok a csillogó szeme körül. Merrefelé, így karácsony délutánján, kérdezi most is mosolyogva. – Templomba, csak ide a tér túlsó felére. – Én is oda igyekszem. Tudom, hogy egyedül van, minden nap látom a kutyával. Van egy kis frissen főzött halászlé, ha szereti. Meghívhatom szentestére?

Jezsoviczki Noémi

Petrócz Lászlóné: Advent

Várlak, Uram, mindig várlak,
úgy kellene az új adventek,
úgy kellene az újult vágyak.

Gondok rejtőznek arcomon
térj be hozzám, térj be,
drága vendégem: Jézusom!

Lásd: eróm oly kicsi,
és futásom oly nagy!
Nélküled nem bírhatom ki.

Térj be hozzám, várlak,
szeld szavadtól, tudom,
majd oszlanak az árnyak.

Egyengesd útját a jónak,
a békeség-adásnak,
a csendes, tiszta szónak.

Jer, áldott vendég, várlak,
úgy kellene az új adventek,
úgy kellene az újult vágyak,

Úgy kell a megváltás szava!
ragyogd be földi életem
áldott Reménység-csillaga!

**Áldott Karácsonyi ünnepeket és Istentől megáldott új évet kíván
a Presbitérium**

ALKALMAINK

Hétfő	18 h	férfi bibliaóra (kéthetente)
Szerda	10 h	bibliaóra
	19 h	presbiteri bibliaóra (hónap első szerda)
Csütörtök	9 h	imaóra (kéthetente)
	10 h	baba-mamakör (kéthetente)
Péntek	15,30	konfirmációi előkészítő
	18 h	házi bibliaóra (kéthetente)
Vasárnap	10 h	istentisztelet gyermekistentiszteletek

Minden hónap **első vasárnapján** úrvacsorás istentisztelet.

A további alkalmak /házi bibliaóra, imaóra, filmklúb/ időpontja még kialakulóban

Gyülekezetünk címe: Bp.-Rákoshelyi Ref. Egyházközség, 1174 Budapest, Szabadság u. 26.

Email: ref.rakoshegy@t-online.hu

Honlap: www.refrakoshegy.hu

Telefonok: 258-4720, 06-30-691-6764

Félfogadási idők: **hétfő 11-12,30 és 17-18h**

Számlaszámunk : 10700615-67626883-51100005